

РЕШЕНИЕ

№ 37199

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 08.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4229** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226, вр. чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е на основание Решение №4061/15.04.2025 г., постановено по адм. д. №11407/2024 г. на ВАС, с което е обезсилено Решение №1175/18.03.2024 г., допълнено с Решение №4896/13.05.2024 г., постановени по адм. д. №3445/2023 г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане. Предмет на настоящото дело е Решение №РД-Е-112-30/06.03.2023 г., издадено от Управителя на НЗОК и оспорено от Т. М. Б. от [населено място] с доводи за неговата нищожност на основание чл.177, ал.2 от АПК, като постановено в противоречие със задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 1643/14.03.2022 г. по адм. дело № 10209/2021 г. на АССГ, потвърдено с Решение № 53/05.01.2023 г. по адм. дело № 4636/2022 г. на ВАС, а в условията на евентуалност – незаконосъобразност. В исковата молба се твърди, че постановения от ответника повторен отказ за издаване на разрешение за планово лечение в държава-членка на ЕС, обективиран в Решение №РД-Е-112-30/06.03.2023 г., на първо място е нищожен на основание чл.177, ал.2 АПК, като постановен в противоречие с влязло в сила Решение №1643/14.03.2022 г., постановено по адм. д. №10209/2021 г. на АССГ, доколкото е издаден без да са спазени задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона. Изложено е също, че оспореното решение е и незаконосъобразно, като издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон и в несъответствие с неговата цел. В тази връзка се твърди, че оспореният акт е издаден повторно в противоречие с чл.35 и чл.36 АПК без да са били изяснени релевантните за издаването му обстоятелства. Посочено е, че Управителят на НЗОК не е изяснил нито една от предпоставките по чл.20 от Регламент 883/2004, а именно дали въпросното лечение е сред

обезщетенията, заплащани в ДЧ по местопребиваване на лицето и дали лечението би могло да се предостави на територията на тази ДЧ в срок, който е обоснован с оглед здравословното състояние на лицето и вероятното развитие на заболяването. Според оспорващия ответникът е излязъл и извън рамките на своята компетентност, като е извършил оценка досежно „целесъобразност“, която Регламентът не регламентира като негово правомощие. Изложено е също, че изводите на административния орган, че не са налице условията на чл.20, §2, предл. второ от Регламента не почиват на доказателства. В тази връзка е посочено, че в нито едно от дадените експертни становища медицинските специалисти не са обосנוвали, че необходимата в условията на неотложност операция по повод на отлепяне на ретината и едновременно извършване на трансплантация на роговицата може да се осъществи в България в срок, който от медицинска гледна точка е обоснован с оглед здравословното състояние на лицето. Твърди се, че експертите не са посочили нито лечебно заведение, в което може да се извърши операцията, нито медицински специалисти, които да са квалифицирани да я извършат на територията на България. Според оспорващия експертите не засягат и най-същественния въпрос – за какъв срок в България би се намерил подходящ донор за извършване на трансплантацията. В жалбата са изложени и подробни аргументи относно противоречие на оспорения акт с установения в чл.6 АПК принцип на съразмерност и в несъответствие с целта на закона. По подробно изложени съображения се иска прогласяване на нищожност на оспорения акт, а в условията на евентуалност – неговата отмяна като незаконосъобразен. Претендира се присъждане на разноски по приложен списък. Жалбата се поддържа от процесуалния представител на оспорващия адв. Т. Е. в хода на настоящото производство.

Ответникът Управителя на НЗОК, чрез процесуалния си представител гл. юрисконсулт Д. П., в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва жалбата по подробно изложени аргументи за нейната неоснователност. Прави възражение за прекомерност на претендирания от адв. Е. адвокатски хонорар.

По делото са приобщени събраните в хода на адм. д. №3445/2023 г. на АССГ писмени доказателства, в частност образуваната административна преписка по издаване на оспорения акт. Събиране на други доказателства не е поискано от страните.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

Производството по издаване на оспорения в настоящото производство акт е започнало на основание Решение № 1643/14.03.2022 г., постановено по адм. дело № 10209/2021 г. на АССГ, потвърдено с Решение № 53/05.01.2023 г. по адм. дело № 4636/2022 г. на ВАС. Със същото е отменено Решение №РД-Е112-85/30.09.2021 г. на Управителя на НЗОК, с което е бил постановен отказ за издаване на разрешение за получаване на лечение извън държавата-членка по пребиваване по подадено от Т. Б. Заявление №Е112-01-41/02.08.2021 г. за издаване разрешение за планово лечение в държава членка на ЕС (формуляр S2) за трансплантация на роговица и отлепяне на ретина в Болница „С. А.“, Кралство Б.. С влезлия в сила съдебен акт съдът е приел, че за да бъде издадено предварително разрешение (формуляр S2) от страна на НЗОК за лечение в чужбина, заплащано от НЗОК, трябва да са налице две кумулативни условия - първо, въпросното лечение да е сред обезщетенията, предвидени от законодателството на държавата-членка, на чиято територия пребивава съответното лице и второ, лицето да не може да получи такова лечение в рамките на обичайно необходимото време за получаване на въпросното лечение в държавата-членка на пребиваване, като се има предвид текущото му здравословно състояние и вероятното развитие на болестта.

С отменителното решение е прието, че оспореният акт е издаден без да са изяснени фактите и

обстоятелствата от значение за случая, без органът да е изпълнил задълженията си за служебното им изясняване, както и без да са проверени и преценени събраните такива, което съставлява нарушение на чл.35 и чл.36, ал.1 и ал.3 от АПК. От една страна, управителят на НЗОК предприел действия по установяване на относимите към искането факти и обстоятелства, в изпълнение на задълженията си по чл.36, ал.1 от АПК, но от друга страна издал оспорения акт, без същите да бъдат установени по надлежния ред. В мотивите си приел становищата на националните консултанти, без да ги анализира, и въз основа на тях направил своите правни изводи. Ако била извършена преценка на събраните доказателства съобразно правно релевантните за случая факти, явно друг щял да бъде и направеният от него правен извод. В случая само формално, комисията поискала становища на консултантите-медици за преценката дали ли са или не с оглед поставената диагноза материалноправните предпоставки за издаване на искания документ. Изискано било мнението на проф. д-р И. П. и доц. А. А. по конкретно поставени въпроси: 1.Възможно ли е провеждане на лечение в безопасни и оправдани от медицинска гледна точка срокове, в лечебно заведение на територията на РБългария, в съответствие с конкретната медицинска диагноза на пациента, текущото му здравословно състояние, вероятното развитие на заболяването и възможната прогноза за резултата от неговото лечение; 2.Дали предлаганото лечение се предлага на територията на РБългария с еднаква ефективност, както лечението, което се предлага от лечебното заведение в другата държава членка на ЕС. Становищата на проф. д-р И. П. и доц. А. А. били за иноперабилност на лявото око. От друга страна обаче било дадено противоположно становище от проф. д-р Н. С., която предлагала да се издаде формуляр S2 и посочила, че в РБългария лечението се извършва, но с лош функционален резултат. Това са поставените въпроси на външните специалисти, които са счели за необходимо да обсъдят единствено „иноперабилно“ ляво око. Според съда, становищата били бланкетни, непълни и на практика не установявали условията на чл.20 от Регламент (ЕО) №883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. – има ли кой да извърши операцията в РБългария, с какво качество сравнено с предлаганото в Болница „С. А.“ в Б. и в какъв срок, който да е оправдан от медицинска гледна точка, като се вземе предвид текущото здравословно състояние на пациента и вероятното развитие на неговото заболяване. Въпреки че получените становища не отговаряли на поставените им задачи, органът не изискал повторно становище по конкретно поставените въпроси. С тези съображения съдът е приел, че оспореното решение е немотивирано, издадено в нарушение на административно производствените правила, което довело и до нарушение на материалния закон. Поради това го е отменил, върнал е преписката на административния орган за ново произнасяне, като е дал конкретни указания при новото разглеждане да се изиска мотивирано становище от експерти, които да отговорят на конкретно поставените от управителя въпроси.

След връщане на преписката за произнасяне, въз основа на решение на специализираната постояннодействаща комисия в ЦУ на НЗОК за разглеждане на заявления за издаване на разрешения за получаване на подходящо лечение извън държава-членка по пребиваване от проведено заседание на 20.01.2023 г., с писмо с изх.№ Е-112-01-41/20.01.2023 г. от Т. Б. са изискани допълнително всички епикризи и други медицински документи от проведеното му лечение в Б.. Изисканите документи са предоставени от него с молба от 26.01.2023 г.

С писмо с изх. №Е112-01-04/01.02.2023 г. на Управителя на НЗОК, на основание решение на специализираната постояннодействаща комисия в ЦУ на НЗОК за разглеждане на заявления за издаване на разрешения за получаване на подходящо лечение извън държава-членка по пребиваване от проведено заседание на 31.01.2023 г., от Експертния съвет по очни болести е изискано да отговори на следните въпроси: 1. На територията на РБългария извършват ли се

подобен вид очни операции, а именно – трансплантация на роговица?; 2. Кои са операторите, които имат този опит в страната и съответно в кои лечебни заведения се извършват подобен вид операции? Следва ли да се извърши подобен вид операция, ако окото на болния е иноперабилно? и 3. Възможно ли е необходимото лечение да се осъществи в медицински обоснован срок с оглед текущото здравословно състояние на заявителя.

В отговор на това писмо са постъпили становища от доц. д-р М. А., д-р И. Ш. и проф. д-р И. П.. Според доц. д-р М. А., за да се отговори на поставените от управителя на НЗОК въпроси пациентът трябвало да бъде прегледан и при необходимост да бъдат назначени допълнителни изследвания. Според д-р И. Ш., „с оглед целесъобразността на проведеното в чужбина лечение на преден очен сегмент (кератопластика) и на заден очен сегмент (витректомия) е задължително да се проведе нов обстоен преглед на г-н Б. за изготвяне на детайлно становище и отговор на въпросите - има ли функционално подобрене на зрението и имало ли е смисъл да се проведат операции в чужбина, както е предпочел пациентът”, след като вече е имал становище за иноперабилност на окото”. Проф. д-р И. П. е изискала документи за клинично проследяване на лицето след извършване на операцията в Б. по присаждане на роговица и отлепяне на ретина.

Със становище с вх.№ E112-01-41/08.02.2023 г. Е. съвет по очни болести дава следните отговори на поставените от управителя на НЗОК въпроси:

1.Трансплантация на роговица се извършва в РБългария по клинична пътека 132;

2.Примерно са изброени специализирани болници по очни болести в България и офталмохирурзи, които извършват трансплантация на роговица. Изразено е становище, че при положение, че окото е иноперабилно, всяка допълнителна оперативна интервенция не би допринесла за положителен функционален резултат, дори и да се постигне анатомично прилепване на ретината и опрозрачаване на роговичния трансплантат. Със сигурност, според експертите, това била причината никой от изброените по-горе офталмохирурзи да не се наеме да осъществи оперативна операция, ръководейки се от основния принцип в медицината „Primum non nocere” – първо да не се вреди;

3. Принципно било възможно да се осъществи оперативна операция на пациента, но предвид текущото му състояние и поради изброените причини, никой отговорен офталмохирург не би се наел да го извърши, поради дефинитивните и необратими промени в окото, практическата липса на шанс за функционален резултат и високата вероятност от допълнителни усложнения. Посочено е, че за да може да се отговори изчерпателно на въпросите е необходимо да се осъществи преглед на пациента към настоящия момент от компетентен офталмолог, за да се оцени резултатът от проведеното в чужбина лечение.

В тази връзка с писмо изх. № E112-01-41/08.02.2023 г. на НЗОК заявителят Т. Б. е информиран за постъпилите становища на външните експерти и необходимостта да проведе консултативен преглед при някой от членовете на Експертния съвет по очни болести, практикуващи на територията на [населено място] или при друг компетентен специалист по очни болести, с оглед да се установи здравословното му състояние и да имат възможност външните експерти по профила на заболяването да предоставят детайлно становище по същество и отговор на поставените от страна на съда въпроси. С постъпило на 16.02.2023 г. писмо е посочено, че Б. няма да осъществи преглед при специалист по очни болести и да предостави исканите документи, с мотив, че нито регламента, нито закона се интересуват от здравословното състояние на лицето след операцията..

С изх. № E112-01-41/21.02.2023 г. на НЗОК е изпратено писмо до всички членове на Експертния съвет по очни болести, определени със Заповед на министъра на здравеопазването, за изготвяне и предоставяне в 3-дневен срок на окончателно съвместно експертно становище, въз основа на

приложените медицински документи към подаденото заявление (към момента на кандидатстване - дата 02.08.2021 г.).

С вх. К № E112-01-41/27.02.2023 г. в ЦУ на НЗОК е постъпило експертно становище от името на Експертния съвет по очни болести, с главен координатор дои. д-р М. А., в което след като са описани анамнеза и локален статус, е отговорено по поставените въпроси:

1. Трансплантация на роговица се извършва в Република България по клинична пътека 132.
2. Лечебни заведения в Република България, в които може да се извърши трансплантация на роговица са например: СОБАЛ З. - С., проф. И. П.; Очна клиника „ДЕН“ - С. доц. А. А.; СОБАЛ П. - С., д-р Й. К.; СОБАЛ Вижън - Д-р И. Ш. и СОБАЛ Зрение - Доц. И. Т.

Посочено е, че при положение, че окото е иноперабилно (а в случая то е в субатрофия след многократни оперативни процедури), всяка допълнителна оперативна интервенция не би допринесла за положителен функционален резултат, дори и да се постигне анатомично прилепване на ретината и опрозрачаване на роговичния трансплантат. Със сигурност това е била причината никой от изброените по-горе офталмохирурзи да не се наеме да осъществи оперативно лечение, ръководейки се от основния принцип в медицината - „Primum non nocere“ - първо да не се вреди.

3. Принципно е било възможно да се осъществи оперативно лечение на пациента, но предвид текущото му състояние и поради изброените по-горе причини, никой отговорен офталмохирург не се е наел да го извърши, поради дефинитивните и необратими промени в окото, практическата липса на шанс за функционален резултат и високата вероятност от допълнителни усложнения.

В заключение Е. съвет по медицинската специалност „Очни болести“ е потвърдил становището си, че към момента на кандидатстване на Т. М. Б. за формуляр S2. лявото му око е иноперабилно, с тежки, дефинитивни патологични промени и с практическа липса на шанс за благоприятен функционален резултат, дори и при анатомично възстановяване по хирургичен път на отлепването на ретината и опрозрачаване на роговичния трансплантат.

След запознаване с полученото окончателно експертно становище от външните експерти – специалисти по очни болести и след решение на специализираната постояннодействаща комисия в ЦУ на НЗОК за разглеждане на заявления за издаване на разрешения за получаване на подходящо лечение извън държава-членка по пребиваване от проведено заседание на 01.03.2023 г., с оспореното в настоящото производство решение ответникът е отказал провеждане на платено лечение извън държавата-членка по пребиваване на заявителя – оперативно лечение за трансплантация на роговица и отлепване на ретината, планирано да се осъществи в болница „С. А.“, В., Б., съгласно представената оферта и план за лечение. За да стигне до този извод ответникът е приел на база експертното мнение на медицинските специалисти, че лечението е напълно възможно да бъде осъществено в България в оправдан от медицинска гледна точка срок и със същата ефективност, като са посочени няколко конкретни клиници и специалисти с опит. Посочено е, че лечението се заплаща от НЗОК по клинична пътека №132 – „Кератопластика“ и клинична пътека №135 – „Оперативно лечение при заболявания на ретина, стъкловидно тяло и травми, засягащи задния очен сегмент“. Като е възприел становището на Експертния съвет, че с оглед състоянието на лицето и констатирания очен статус всяка една допълнителна интервенция не би допринесла за положителен функционален резултат поради необратими промени в окото на заявителя и висока вероятност за допълнителни усложнения, ответникът е приел, че двете кумулативни предпоставки по чл.20 от Регламента не са налице.

Решението е получено от оспорващия на 14.03.2023 г.

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че оспорващият е провел лечението си в Болница „С. А.“, Кралство Б., където е опериран на 01.09.2021 г., като за това лечение общият размер на заплатените суми възлиза на 5414,81 евро.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Решение №РД-Е-112-30/06.03.2023 г., издадено от Управителя на НЗОК с доводи за неговата нищожност на основание чл.177, ал.2 от АПК, а в условията на евентуалност – незаконосъобразност. Жалбата е процесуално допустима, доколкото жалбата за обявяване на нищожност на административен акт не е обвързана със срок, а относно твърденията за незаконосъобразност е спазен срокът по чл.149, ал.1 АПК, тъй като се установи, че оспореното решение е получено на 14.03.2023 г., а исковата молба, в която е инкорпорирано искането за отмяна на акта като незаконосъобразен, е постъпила в съда на 28.03.2023 г.

Разгледана по същество, съдът намира, че същата е и основателна.

Процесното решение е издадено от компетентен орган – Управителя на НЗОК, чието предходно решение е било отменено от съда и преписката му е върната за ново произнасяне при съобразяване на мотивите му. Първият спорен въпрос е дали при новото произнасяне административният орган е съобразил мотивите на отменителното решение - да се изиска мотивирано становище от експерти, които да отговорят на конкретно поставените от управителя въпроси за установяване условията на чл.20 от Регламент (ЕО) №883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 г. – има ли кой да извърши операцията в РБългария, с какво качество, сравнено с предлаганото в Болница „С. А.“ в Б. и в какъв срок, който да е оправдан от медицинска гледна точка, като се вземе предвид текущото здравословно състояние на пациента и вероятното развитие на неговото заболяване.

Установи се, че ответникът е предприел дължимите действия за установяване на относимите към спора обстоятелства, като е изискал от Експертния съвет по очни болести да отговори на следните въпроси: 1. На територията на РБългария извършват ли се подобен вид очни операции, а именно – трансплантация на роговица?; 2. Кои са операторите, които имат този опит в страната и съответно в кои лечебни заведения се извършват подобен вид операции? Следва ли да се извърши подобен вид операция, ако окото на болния е иноперабилно? и 3. Възможно ли е необходимото лечение да се осъществи в медицински обоснован срок с оглед текущото здравословно състояние на заявителя.

Съдът намира, че постановките на Експертния съвет въпроси не отговарят напълно на указанията, дадени с отменителното решение. Това е така, тъй като е поставен въпрос извън дадените указания, а именно: Следва ли да се извърши подобен вид операция, ако окото на болния е иноперабилно. Като се вземе предвид значението на термина „иноперабилно“, което означава, че не позволява извършване на операция, както и че такава е била назначена от болницата в Б., се стига до извод, че административният орган е поставил въпрос, който не отговаря на действителността. От друга страна Експертния съвет е счел за необходимо да извърши преглед на пациента, за да установи резултата от извършената операция в Б., с което излиза извън правомощията си и поставя изискване за финансирането спрямо резултата от извършеното лечение.

Въпреки допуснатите процесуални нарушения настоящият съдебен състав счита, че

процесното решение не е нищожно на основание чл.177, ал.2 АПК. Това е така, тъй като административният орган е предприел действия по установяване на относимите към спора факти, съобразно дадените указания от съда и е получил отговор на поставените от него въпроси от Експертния съвет. Макар и неточни и непълни, от отговорите на поставените въпроси може да се изведе обоснован извод за наличие или липса на предпоставките чл.20 от Регламент (ЕО) №883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 г. Предвид това съдът приема, че искането за обявяване на нищожност на процесното решение, по посочените аргументи, е неоснователно.

Предвид това съдът приема, че не е налице противоречие на процесното решение с отменителното решение, доколкото не се установява неправилно приложение на закона в разрез с дадените задължителни указания от съда. Налице е друг порок в решението – неточно изпълнение на задължителни указания по събиране и проверка на доказателства по случая, довело до неправилно приложение на материалния закон. Това обаче не води до нищожност на административния акт, а до неговата незаконосъобразност.

Съдът приема, че оспореното в настоящото производство решение е незаконосъобразно поради противоречието му с материалния закон.

Както вече се каза, за издаване разрешение за планово лечение в държава членка на ЕС (формуляр S2) трябва да са налице две кумулативни условия - първо, въпросното лечение да е сред обезщетенията, предвидени от законодателството на държавата-членка, на чиято територия пребивава съответното лице и второ, лицето да не може да получи такова лечение в рамките на обичайно необходимото време за получаване на въпросното лечение в държавата-членка на пребиваване, като се има предвид текущото му здравословно състояние и вероятното развитие на болестта.

В случая Т. М. Б. е депозирал Заявление № E112-01-41/02.08.2021 г. с искане да бъде издадено разрешение за планово лечение в държава членка на ЕС (формуляр S2) за трансплантация на роговица и отлепване на ретина в болница С. А., Б.. Към заявлението са приложени копия от медицинската документация, както и документи от лечебното заведение, по отношение на което е искана процедурата. Не е спорно, че операцията е проведена в болницата в Б. на 01.09.2023 г.

Съгласно чл. 20 от Регламент /ЕО/ № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 г. за координация на системите за социална сигурност, разрешение за получаване на подходящо лечение извън държава членка по местоживее се дава, когато въпросното лечение е сред обезщетенията, предвидени от законодателството в държавата-членка, в която пребивава съответното лице и в която то не може да получи това лечение в срока, който е оправдан от медицинска гледна точка, като се вземе предвид неговото текущо здравословно състояние и вероятното развитие на неговото заболяване.

Настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай и при прилагане тълкуването на СЕС, дадено в Решение от 05.10.2010 г. по дело C-173/2009 г. на СЕС, са били налице и двете изискуеми предпоставки. Това е така, защото с решението на СЕС (голям състав) от 05.10.2010 г. е постановено следното в т. 3:

„Що се отнася до лечение, което не може да бъде получено в държавата членка, на чиято територия пребивава осигуреното лице, член 22, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1408/71 в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент № 118/97, изменен с Регламент № 1992/2006, трябва да се тълкува в смисъл, че не може да

се откаже издаване на разрешението, което се изисква съгласно параграф 1, буква в), подточка i) от този член:

- когато чрез прилагане на обичайните принципи на тълкуване и след основана на обективни и недискриминационни критерии проверка при отчитане на всички релевантни медицински факти и наличните научни данни се установи при положение, че предвидените от националното законодателство обезщетения са установени в списък, който не упоменава изрично конкретния приложен способ на лечение, а посочва типове лечение, заплащани от компетентната институция - че този способ на лечение съответства на посочени в списъка типове лечение, и

- когато в държавата членка, на чиято територия пребивава осигуреното лице, не може своевременно да бъде предоставено алтернативно, еднакво ефикасно лечение.

Същият текст не допуска при прилагането на тази разпоредба компетентните по молбата за предварително разрешение национални органи да презумират, че ако болничното лечение не може да бъде получено в държавата членка, на чиято територия пребивава осигуреното лице, то това лечение не е сред обезщетенията, предвидени от законодателството на тази държава, и обратно - че ако болничното лечение е сред посочените обезщетения, то може да бъде предоставено в тази държава членка."

В процесния случай не е спорно между страните по делото обстоятелството, че е налице първата предпоставка по чл.20 от Регламент /ЕО/ № 883/2004 – въпросното лечение е сред обезщетенията, предвидени от законодателството в държавата-членка, в която пребивава съответното лице. Това е така, тъй като лечението се заплаща по клинична пътека №132 – „Кератопластика“ и клинична пътека №135 – „Оперативно лечение за заболявания на ретината, стъкловидно тяло и травми, засягащи задния очен сегмент“.

Спорно по делото е наличието на второто кумулативно условие за даване на разрешение за издаване на предварително разрешение за лечение извън държава-членка по пребиваване, съобразно нормата на чл. 20 от Регламент /ЕО/ № 883/2004 – невъзможност в България жалбоподателя да получи своевременно алтернативно, еднакво по ефикасност лечение, което условие настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай също е изпълнено. Вярно е, че в експертното становище, възприето и от ответника, е посочено, че процесното лечение може да се осъществи в посочени болници в България от посочени специалисти. В същото експертно становище обаче е прието, че нито един лекар не би се съгласил да го проведе с оглед конкретното състояние на пациента. Съдът приема, че на практика по този начин експертният съвет признава, че посочената операция не може да бъде извършена в България. В същото време лицето е представило документи, от които се установи, че такъв вид операция е прието да се извърши в посочената болница в Б., където е и извършена такава. Следователно изводите, че лявото око на оспорвания е иноперабилно, са напълно необосновани. Тук следва да се посочи, че не подлежи на преценка в това производство наличието или липсата на положителен функционален резултат от лечението. След като на лицето е предложено лечение, което не може да бъде извършено в държавата членка, в която пребивава, то съдът приема, че е налице и втората предпоставка за издаване разрешение за планово лечение в държава членка на ЕС (формуляр S2).

Като е приел противното Управителя на НЗОК е издал незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен. В хипотезата на чл.173, ал.2 АПК преписката върната на административния орган за ново произнасяне, при съобразяване мотивите на настоящото решение, а именно, че в случая са били налице предпоставките за издаване

разрешение за планово лечение в държава членка на ЕС (формуляр S2).

С оглед изхода на спора и съгласно чл.143, ал.1 АПК своевременно направеното искане на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно. Същият е направил такива в размер на 10 лева внесена държавна такса. Предвид това ответникът следва да бъде осъден да му ги заплати.

Основателно се явява и своевременно направеното от процесуалния представител на оспорващия искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. Видно от приложения на лист 24 от настоящото дело договор за правна защита и съдействие адвокат Е. е упълномощена да представлява Т. Б. в настоящото производство, като е договорена безплатна правна помощ по чл.38, ал.1, т.2 ЗА. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.2 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела ал.3 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. Предвид това на адв. Е. следва да бъде определено адвокатско възнаграждение в размер на лева. Тази сума ответникът следва да бъде осъдено да му заплати.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Решение №РД-Е-112-30/06.03.2023 г., издадено от Управителя на НЗОК, с което на Т. М. Б. е отказано издаване на предварително разрешение за лечение извън държава-членка на пребиваване, заплащано от НЗОК.

ИЗПРАЩА преписката на Управителя на НЗОК за ново произнасяне, в 7-дневен срок, считано от влизането в сила на решението, при съобразяване мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА НЗОК да заплати на Т. М. Б. от [населено място] деловодни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

ОСЪЖДА НЗОК да заплати на адвокат Т. Л. Е. от САК сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие по настоящото адм. дело №4229/2025 г. по описа на АССГ за процесуално представителство на Т. М. Б. от [населено място].

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: